

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

APARE ÎN FIE-CARE DUMINICĂ

Abonament, pe an în țară . . . Lei 5 | Abonament, pe an în străinăt. Lei 8
 „ „ 6 luni în țară. „ 3 | Un număr 15 bani

Manuscrisele nepublicate se ard.

COMITETUL DE REDACȚIE:

P. Garboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbu
I. Otescu
P. Dulfu

G. Adamescu
V. S. Moga
M. Nicolaescu
Const. C. Popj-Tașcă
Gr. Teodossiu.

Redacția și Administrația Str. Mântuleasa, No. 6.

S U M A R:

V. S. Moga, Cultura porumbului.—Elena Sp. Popescu, Seedrin-Ciudinov.—Cum răsădim olândrii.—M. E. Mihăescu, Ce conțin băuturile alcoolice? — Leac contra asudării picioarelor.—Gr. Ghiorghiu, Depozite de material școlastic.—D. V. Păcățianu, Vin bun de prune.—N. Gădeiu, Risipitorul (Poveste).—Irimia Popescu, Bateria potcovei la cal.—Conferințe populare.—N. Bibiri, Binele se răsplătește și în cer și pe pământ.—Just., Serbare școlară.—Cantinele școlare.—C. R. Teofănescu-Gribincea, Serbări de 24 Ianuarie la Bicz.—Ion P. Tomescu, O faptă frumoasă.—A. Sona, Școala de adulți din Tîrgul Murgeni, Tutova.—Bibliografie.—Informațiuni—Mulțumiri.—Adrese către redacție.—Poșta redacției.
 Ilustrațiuni: Ion Otteteleșanu.—Musica și poesia (Tablou alegoric).

CĂTRE ABONAȚI

Încă de la 1 Octombrie trecut, revista noastră a intrat în anul al II-lea al existenței sale. Facem un călduros apel către abonații noștri cât și către persoanele și autoritățile ce au bine-voit a ne procură abonamente, să fie socotélă de prețul absolut mic al abonamentului și imposibilitatea în care ne găsim de a ne expune la cheltueli pentru a trimite un încasator și îi rugăm a ne trimite cât mai grabnic abonamentele; lucru ce se poate face, cu atât mai ușor, cu cât mai mulți abonați se pot uni și trimite costul printr'un singur mandat adresat administrației noastre, însemnând pe cotor numele trimițătorilor. Aceiași rugăminte o facem și stimaților noștri abonați din Bucuresci.

Rugăm asemenea pe d-nii abonați cari ne datoresc încă pe anul trecut, să bine-voiască a ne trimite abonamentele. Noi am trimis cu încredere tuturor celor ce ne-au cerut, nu ne îndoim că încrederea noastră nu va fi înșelată. N'avem alte mijlôce pentru existența reviste; deci, dacă abonații noștri o iubesc și voiesc ca ea să trăiască, să ne trimită abonamentul.

ADMINISTRAȚIA.

CULTURA PORUMBULUI

Clima.

La noi în țară porumbul crește începând de la marginea Dunărei și pînă la munte, unde mai nici odată nu se poate cîce bine, fiind-ca n'are căldură de ajuns. Chiar la șes în anii mai ploioși și răcoroși, cîcerea porumbului nu se poate face bine.

Cîcerea porumbului mai de timpuriu sau mai tîrziu mai atîrnă de la pămînt, de la soiul de porumb, precum și de la timpul cînd s'ă semănat.

Varietăți de porumb.

Soiurile de porumb sînt foarte numeroase, la noi însă se cultivă mai cu sîmă soiurile următoare: cincantinu, numit ast-fel fiind-că are 50 de bobe pe un rînd, cuarantin, scorumnic, porumbul comun, porumb portocaliu și dinte de cal, care se cultivă pentru hrana animalelor.

Modul de creștere.

Porumbul răsare după 12 pînă la 13 zile după semănat. Cînd porumbului i-a dat primele foițe, rîmîne aprópe în această stare 12 pînă la 15 zile, în care timp i se dezvoltă rădăcinile laterale. Cînd porumbul în creșterea lui nu este împedecat de rîcělă sau de secetă prea mare, crește foarte repede și se cîce de timpuriu; cînd timpul este prea schimbător și cîcerea se întîrziáză.

Pămîntul.

Porumbul crește și dă róde bune în pămînturile argilocalcării adînci și bogate. Pămînturile calcárose încă sînt favorabile; mai poate reuși și în pămînturile nisipo-argilóse numai să fie bogate și să cuprîndă și o mică cantitate de umezélă.

Luncile sau pămînturile de aluvióne sînt cele mai priincióse culturei porumbului.

Rodirea pământului.

Porumbul este o plantă care sărăcesce pământul; dacă pământul este sărac trebuie îngrășat cu bălegar, căci alt cum producțiunea porumbului este slabă. Dintre îngrășăminte cel mai bun este bălegarul vitelor, care trebuie să fie pe jumătate putredit.

Cultura pământului.

Pământul trebuie să se are cel puțin de două ori; o arătură trebuie să se facă toamna înaintea ernei; iar a doua arătură trebuie făcută când se sămăne porumbul. Arătura întâia trebuie făcută mai adâncă, ca înghețul și desghețul să își pốtă produce folósele sale.

Timpuł semănatului.

Semănatul porumbului se face în luna lui Aprilie. Porumburile semănate pînă la 23 Aprilie st. v. se pot culege pe la sfărșitul lui August, precum sînt soiurile mai timpurii ca *cincantinu*, iar soiurile de porumb mai tărđii se pot culege pe la 15, sau sfirșitul lui Septembrie cel mult.

E bine ca înainte de a se sămăna porumbul să se văruiască ca și grăul.

Semănatul porumbului se pôte face prin aruncare sau în cuiburi. În Moldova mai mult se face semănatul prin aruncare; iar în Muntenia în cuiburi cu sapa, sau se pune după plug, când se ară locul. Porumbul se mai pôte sămăna în rînduri cu mașina de semănat. În cazul acesta rîndurile sînt mai regulate și cătățimea de sēmînță ce se pune la hectar este mai puțină. Semănatul în rînduri este mai folositor și mai economic, fiind-că lucrările de întreținere ce reclamă porumbul se pot face cu mașina. Depărtarea între rînduri și firele de porumb este de la 60 centimetri pînă la 70 de centimetri sau chiar și 80 centimetri după soiul porumbului.

Pământul în care se sămăne porumbul pôte să fie cât de îngrășat, căci porumbul nu suferă de loc, ci din contră, se face mai bun și produce mai mult.

Cătățimea de sēmîntă.

Cătățimea de sēmîntă ce se sēmănă la hectar prin aruncare variază între 60 și 70 de litri. Când se sēmănă cu mașina de rînduri se pune 15—20 kilograme.

După sēmănat, locul se grapă bine și mai pe urmă se tăfălugesce.

Lucrările de întreținere.

Când porumbul a crescut de la 2—5 centimetri e bine ca să se grăpeze, pentru ca să se distrugă tóte buruienile cari au crescut mai de grabă de cât porumbul, precum și pentru a sfărîmă scórța de pe deasupra pămîntului. O grăpare bună ajută mai mult porumbul la creștere de cât săpatul, și este mai economic.

Dacă porumbul nu se grăpéză, atunci trebuie să se sape când porumbul are 3 sau 4 foite, sau când are o înălțime de la 12 pînă la 16 centimetri. Săpatul se póte face întâiu și cu prășitóra.

După două pînă la trei săptămâni de la săpat, întâiu porumbul se sapă pentru a doua óră când se și mușuruesce. Când porumbul este sēmănat în rînduri, mușuroitul se face cu mușuruitorul care este un fel de plug fără rotile, și cu două cormane. În cazul acesta ómenii se pun să sape numai pe lingă fire ca să grămădescă pămîntul în jurul lor.

Porumbul dă pueți de la rădăcină, cari trebuie ruptți, și se dau la vite, acești pueți slăbesc firele de porumb la rodit.

Când s'ar întâmpla ca porumbul să fie prea des, trebuie rărit, căci alt-fel porumbul nu rodesce bine.

Bólele.

Dintre bólele de care suferă porumbul, mai periculósă este *tăciunele*, care atacă porumbul când este în flóre, și după ce a legat. Când se vede vr'un fir de porumb atacat de tăciune, trebuie tăiat și astupat în pămînt, căci alt-fel acéstă bólă trece și la alte fire.

Recolta.

Porumbul cincuantin este copt și se p \acute{o} te culege pe la finele lunei lui August, dac \acute{a} s'a sem \acute{a} nat \acute{i} n Aprilie, iar porumbul comun sem \acute{a} nat de timpuriu este copt pe la finele lui Septembrie.

Porumbul se culege cu foi și f \acute{a} r \acute{a} foi. Dac \acute{a} \acute{i} n aceeași \acute{d} i \acute{i} n care se culege porumbul, nu se p $\acute{o$ te s \acute{a} se care acas \acute{a} cu carul, atunc \acute{i} porumbul se face gr \acute{a} mad \acute{a} la un loc și se acoper \acute{a} cu coceni. Dup \acute{a} ce porumbul s'a cules, se taie cocenii și se da \acute{u} vitelor peste iarn \acute{a} . Coceni \acute{i} \acute{i} nainte de a se da vitelor se taie cu mașina.

P \acute{a} strarea porumbului.

Porumbul se p \acute{a} str \acute{e} z \acute{a} \acute{i} n p \acute{a} tule sa \acute{u} coșare, p \acute{i} n \acute{a} la treerat. C \acute{a} nd porumbul nu este copt bine, trebue s \acute{a} se pun \acute{a} tot d'a-una \acute{i} n stratur \acute{i} f \acute{o} rte mici ca v \acute{i} ntul s \acute{a} \acute{i} l p \acute{o} t \acute{a} p \acute{a} trunde de la o parte a p \acute{a} tulului, p \acute{i} n \acute{a} la cea-l-alt \acute{a} . C \acute{a} nd c \acute{a} t \acute{a} țimea de porumb este mic \acute{a} , porumbul se p $\acute{o$ te usc \acute{a} \acute{i} n podul casei, sa \acute{u} \acute{i} n cuptor.

Treeratul porumbului.

Peste iarn \acute{a} sa \acute{u} prim \acute{a} var \acute{a} , porumbul se treer \acute{a} cu mașina cu vapor \acute{i} , sa \acute{u} cu o mașin \acute{a} care se \acute{i} nv \acute{i} rtesce de c \acute{a} tre \acute{o} men \acute{i} . \acute{i} n unele ț \acute{a} ri porumbul s \acute{a} bate cu \acute{i} mb \acute{l} aciu. Dup \acute{a} treerat porumbul se v \acute{i} ntur \acute{a} și se p \acute{a} str \acute{e} z \acute{a} ca b \acute{o} b \acute{e} \acute{i} n magazie p \acute{i} n \acute{a} c \acute{a} nd se vinde.

Producțiunea la hectar.

Producțiunea vari \acute{e} z \acute{a} dup \acute{a} rodirea p \acute{a} m \acute{i} ntului și dup \acute{a} modul de cultur \acute{a} . Un hectar p $\acute{o$ te s \acute{a} produc \acute{a} de la 30 p \acute{a} n \acute{a} la 60 de hectolitri. P \acute{a} m \acute{i} nturile prea s \acute{a} rance nu pot s \acute{a} produc \acute{a} mai mult ca de la 16 p \acute{i} n \acute{a} la 20 de hectolitri.

Intrebuițarea porumbului.

Cu m \acute{a} laiu sa \acute{u} f \acute{a} ina porumbului se hr \acute{a} nesc toți locuitorii din ț \acute{a} r \acute{a} , fiind-c \acute{a} m \acute{a} m \acute{a} liga f \acute{a} c \acute{u} t \acute{a} dintr'un m \acute{a} laiu bun este

sănătósă și hrănitóre Din porumb se face și spirt. Din porumb măcinat se mai scóte păsatul, care se întrebuintéază în unele părți ale țării.

Porumbul se mai mănâncă fiert sau copt. Când este crud sau cu lapte, se mai întrebuintéază și pentru hrana animalelor și mai ales pentru îngrășarea rîmătorilor.

V. S. Moga.

S C E D R I N

C i u d i n o v

Nici el singur nu scie bine ce l-a adus din fundul provinciilor, la Petersburg. Să-nvețe—și pentru asta să găsească o muncă óre-care, ca să-și agonisescă un traiú măcar cât de sărăcăcios—iacă un gând ce fusese în capul lui.

Nicolae Ciudinov e fórte sărac băiat. Tatál seú erà contabil într'un orășel fórte depártat. Pentru locurile acelea, slujba asta n'ar fi fost rea și familia ar fi putut s'o ducă fără neajunsuri, când de odată îi vine fiului în cap o «putredă năsdrăvănie.» El aveà numai douë-deci de ani.

Să-nvețe! par-că puțin a învățat? Slavă Domnului, a mîntuit liceul, și destul.

În adevăr, Nicolae trecuse cursul liceului și se pregătia pentru Universitate, când Andreiú Timofeevicí, găsind că-í destul de învățat, îl chiamă la dînsul. Tinéru vine, e înscris îndată în budgetul poliției cu douë-spre-zece ruble pe lună; cu masă și casă de la părinți, e pré de-ajuns. Léfa, pentru îmbrăcat și de busunar. Are să șadă o lécă tot cu léfa asta, dar n'o trece mult și-or să-í mai adauge trei ruble. Un așú început nu dá peste orí-cine. Dar pe urmă unde mai puí județul? acolo mila lui Dumneđeú, drum larg. Stanavoí, pristav, ba póte și ispravnic, orí și unde-í deschis, numai mînte să fie. Și dacă nu-í asta, apoi unde mai puí cârmuirea județului! Slujbe peste slujbe. Andreí Timofeevicí are legături în tot ținutul. Toți aú a face cu casieria și el e sufletul casieriei. Va să dică, n'are de cât să róge pe unul și pe

altul și are să-l alegă cu toții, iată-l și judecător de pace (1); glumă-î asta? Două mii de ruble numai léfă curată; cu cancelaria și odaia, apoi nici nu mai poți da de capăt paralelor!

Dar tînerului, îndată după venirea sa, începû a i se urî; și find-că erà unul singur la părinți, apoi, natural, tata și mama se tulburară. Nimēnuî nu se jeluîă, dar nici la slujbă nu arătă stăruință; trăîă retras și nu căută cunoscinți. «In orașul părintesc nu se simte la locul lui, nu iubesc pe părinți!» Se întristau bătrînii. Incercară să-î zugrăvēcă perspective frumoșe și tot de geaba.

— Dacă nu-ți place slujba de polițist, poți intra în zemstvo! Spuneă tata. Oiu rugă pe Ivan Petroviči și pe Simion Nicolaevici—pe orî-cine, dór pe mine nu m'or refusă! Mai întăiū poți să fii secretar, mai ales că secretarul de-acum bate câmpii; pe urmă voiū cumpēră pe numele tēū două sute de desetinî de baltă (2), și-aî să intri între membri. Aici, dragul mieū, totul în mînile nōstre! De-om vré, și judecător de pace vei fi; n'are a face dacă n'ai mîntuit universitatea încă. Tot pe Ivan Petroviči l-oiū rugă și te-o alege cu tōte voturile. Iată-te și în vađă și nu ți-a fi rușine să te arăți în lume. Trebuie numai doi anî să aștepti, pîn-or fi alegeri noi.

Nicolae nimica nu spuneă contra vorbelor tatălui sēū; dar nici nu arătă că se unesce. Lui tot urît îi erà, trăiă retras și tulburà inimile părinților. In sfirșit trebuîă să spuie limpede.

— Aș vré să mă duc la Petersburg, spuse el nehotărât.

— Ce-aî uîtat acolo?

— Vreaū să intru la universitate. Am început învęțătura și n'am mîntuit-o...

— Da cu ce aî să trăesci la Petersburg?

— Cum voiū trăi? Numai s'ajung pînă acolo, pe urmă voiū găsi eū vr'o lecție, vr'o ocupație, mult îmi trebuie mie pentru traiū?!...

— Am auđit că statul dă 300 ruble bursă pe an; va să

(1) In Rusia, și pînă astăđi, judecătorii se aleg. Bine înțeles, că au drept de alegător ómeni cu avere, orî cu titluri de nobleță.

(2) O desetină mai puțin ca o falce. Ca să fii judecător în Rusia trebuie să ai avere (case sau pămînt) măcar cu numele, ca, de pildă o stufărie (baltă.)

dică cu mai puține parale, nu se p^ote trăi. Și pentru lecțiile de la universitate, nu plătesc; asta iarăși o socot^{el}ă.

— Unde ai să găsești aceste 300—400 ruble?

— Cum-va...

— Cu «cum-va» ămenii șad flămânđi; dar tu mai întâi^u gândesce-te și fă socot^{el}a bine! De noi, de părinții t^{ei}, ai milă... Noi, de dat ajutor cum se cade, nu putem; singuri trăim strimtorându-ne.

Ah! Nu ne-am așteptat la întristare; dar ea de după unghier ne pîndesce.

Și câte doveđi n'au cheltuit bătrîniⁱ; dar în sfîrșit trebuiau să se dea dovediti. Au însghebat vre-o 200 de ruble pentru drum și întâiele cheltueli și l-au gătit. Intr'o bună dimineț^ă, Nicolae s'a pus c'un alt călător în căruț^ă și i se șterse urma; iar bătrîniⁱ r^{em}ase acasă, să plîngă cu cele din urmă lacrămi.

Cu t^ote acestea, apropiindu-se de Petersburg, tînerul Cîudinov încep^u să simț^ă o l^{ec}ă de tulburare. Cât ar fi vrut să se stăpânescă, dar frica de ceva necunoscut îi intră tot mai mult și mai mult în inimă. Veciniⁱ din vagon îl întrebă, iar în întrebările și răspunsurile lor, par-că se vede^ă ceva în-doelnic.

— La Petersburg? Il întreba^u.

— Da, la Petersburg.

— Aveți loc?

— Nu, vrea^u să înv^{et}.

— Aș^ă-î. Cu părinții aveți să trăiți?

— Nu, părinții m^{ei} tr^ăese în provincie.

— Ei, tot atăta; te-or ajut^ă?

— Ajutor nu pot s'aștept de la dînșii, trebuie s'agonisesc singur.

— Gre^u lucru.

— De ce? Mie nu-mi trebuie mult și de găsit vr'o lecție, sau două, sau altă ocupație, par-că-î aș^ă de gre^u?

— Candidați sînt prea mulți. La fie-care loc, 10 — 20 de ămeni își rup unul de la altul; și cu cât e mai multă nevoie, cu atăta-î și mai gre^u: acuma cine n'are nevoie, acela capăt^ă loc mai ușor. Când omul nu-î strimtorat, intră țațos în casa ce vrea s'o închirieze. Trebuesce haină bună, cău-tătura deschisă. Și daca asta nu-î, apoi măcar 100 de ani poți să bați ulițele, n'ai să capeți nimica. Nu; dac^ă cine-vă

are părinți, cel mai sfânt lucru, să se acțueze binișor sub aripa lor.

— Dar dacă dorești să înveți?

— Dorințele noastre nu-s înțelese de toți. Pentru a împlini dorințele noastre, trebuie parale și ele nu se găsesc pe stradă. De mâncat trebuie; adăpost trebuie și pentru învățatură, se-nțelege, trebuie de plătit. De ajutor, nădejde cam puțină, fiind-că ați e prea multă nevoie de ajutor: colo 10 ruble, dincolo 10 ruble, în sfârșit lehamite. Și așa mai departe.

De nesuferit se întindea în drum șirul de vorbe, tulburând și neliniscind pe Ciudinov. Dar iacă în sfârșit se arată și Petersburgul.

Ciudinov se trezi pe stradă cu un săculeț mititel în mână. Par-că eră beat. Se uită la dreapta și la stînga, audea sgomotul trăsurilor, răcnetul vizitiilor și al birjarilor, vorbele din grămadă. Pentru fericirea lui, un vecin din vagon—bun om trebuie să fie—mergînd, îi strigă:

— Dacă nu știți unde să stați, apoi duceți-vă la Anna Ivanovna în Răzîezjaia: trăiesc mulți săraci la dînsa. Odăile sînt destul de bune, masa iarăși, și ce-î mai însemnat, că singură-î bună. Póte-o stăruî și pentru vre-o ocupație. Pînă una, alta, ai să trăești la dînsa.

Se-nțelege că Ciudinov i-a ascultat sfatul.

Camerile erau în al patrulea etaj, a unei case foarte mari. Pe dînsul l-a întîlnit singură gazda, curățică, bătrână de vr'o 60 de ani.

Erau aprópe 10 césuri și odăile erau pustii; în coridor tot umblau chiriași, cari se duceau de-a casă.

— Matala, îți trebuie o odaie mică? îl întrebă blînd gazda, uitându-se la dînsul.

— Da, din cele mai ieftine.

— Așa de vr'o 15 ruble, cu masa pe lună, are să-ți fie îndemână matala?

Odăița eră foarte mititică. O feréstră; lîngă ușă, pat; în alt colț, lîngă feréstră, masă deschisă cu călimări; trei scaune împletite.

Ai să ai la masă două feluri: supă și o mîncare de carne, urmă gazda. Vine 20 de copeici la socotélă și dacă voiți să porunciți al 3-lea fel, adăogați 15 copeici. Stați la masă la un loc, în sofragerie, între 5 și 6 césuri, care-și cum póte. Alte 9 ruble pentru chirie. Cheltueli mici pentru servitóre

și portar, s'or adună două ruble. Ceiū și lumînări, iarăși pe socotéla vóstră. Mata ai venit să cauți loc?

Ciudinov i-a spus.

— Să-nveți? Intrebă ea. Dar la d-vóstră și în județul d-vóstră este universitate. Pentru ce negreșit la Petersburg? Tótă provincia la Petersburg s'a ridicat; dar aici, ca înadins, așa tot mai tare și mai tare se închide! Par-că-î molimă.

Ciudinov nu putea să-î lămuréscă mai mult. Nu putea să-î spuie ce-l trăgea la Petersburg—eră o pricină cu totul lăuntrică, ca să aperse un pas așa de serios al vieței. Gazda s'a și unit cu asta, că dacă tréba dejă-î făcută,—apoi să nu te mai răsândesci. Pe urmă, nu din îndrăsnélă, ci din bună inimă, îl întrebă cam ce parale are și ce nădejde în viitor. Parale, după cheltuélile drumului, i-a rămas aprópe 150 de ruble; de acasă are să priméscă cel mult 50 sau 100 de ruble pe an și că cel mai mare venit, așteptă să-l agoniséscă cu munca.

— Ocupație aveți să căutați? Lecții? Iacă aici, prin odăi, aveți să vedeți cu ochii, cât de lesne se agonisesce, spuse ea. Unii să chinuesc câte un an, datorii în tóte părțile și tot nimica. Iacă, slavă Domnului, pentru jumătate de an trebuie de plătit 25 de ruble, ș'acum se cere și uniformă și mai trebuie pentru reclamă la gazete, te uiți, dintr'o 150 de ruble, a rămas puțin. Eî, dar pe urmă, s'o vedé. Și drept vorbind dacă te sperii, nu îndrepti lucrul. Să fii măcar la început sătul.

În aceeași zi, la masă, unul din chiriași, student de la al 3-lea curs (1), i-a explicat lui Ciudinov, că de óre-ce intră în facultatea juridică, apoi are să-î trebuiască să plătéscă taxa lecțiilor pe jumătate de an, aprópe 30 de ruble; și uniformă, cu pălăria și spanga, are să coste cel puțin 70 de ruble. Anunciurile în diare, iară-și or luă multe parale.

— Eū cel puțin, 20 de ruble am cheltuit și numai peste jumătate de an am primit o lecție la o casă negustoréscă și aceea întâmplător. Primesc 20 de ruble și peste asta ascult o lecție despre stricăciunea, care a apucat pe tinerime. În timp de vară, staū pe spate la tata și la mama; bine că nu trăesc departe. Dar și eî singurii n'aū cu ce trăi.

— Cum puteți trăi cu 20 de ruble?

(1) Studiile universitare se împart în cursuri.

— Iaca așa. Tata îmi trimete 3 ruble pe lună; pentru copiat, agonisesc vre-o două ruble, capăt câte 10 copeici de foae și aceea o țigănesc mai cu sila. De ceai, deja m'am lăsat; mănânc odată pe ți — vedeți singur ce fel de mâncare-î asta. De câte-vă ori am întârziat să plătesc taxa lecțiilor — mai nu m'a dat afară.

Cu câtă ceia m'am rugat. Acum sînt dator pe trei luni la gazdă; dar și ea singură de abia se bate pentru o cöje de pâne. Bine măcar că sînt în al 3-lea curs, măcar uniforma nu mi-î cerută; dar de la mata or cere și asta. La noi ađi: la întăiul curs, sînt studenți tot curăței, pomăduiți. Și inima-î la dănsi unsă. Umblă pe stradă cu spaga, zingănesc, gîndesc, «cu ce sîntem noi mai sluți de cât pajii?». Și soldații îi salută — iarăși măgulire. Ce eră odată Universitatea!

În genere, nu tocmăi frumos tabloü îi zugrăvi noul cunoscut și în sfîrșit adaose.

— Nu uitați că d-vóstră, de öre-ce după primirea atestă-tului n'ați făcut nimica doi ani, apoi are să trebuiască să dați din nou un examen. Tolle me, mu, mi, mis, și declinarea domus, vis — n'ați uitat?

A doua ți chiar s'aü început colindările lui Ciudinov. Mai întăiü s'a dus la redacția unü đer și anunță că un tîner caută lecții, că scie bine limbile vechi și că ar lua și de copiat.

Pe urmă, se duse la Universitate, dete petiție și i se respunse că trebuie să fie supus unü examen.

Eră la începutul lui August; afară chiar mirosea a tómnă. Veneă timpul ploios, serile întunecöse și din pricina nourilor fără sfîrșit, par'că amurgul începuse de diminēță. Orașul câte o lēcă învia, mișcarea pe stradă se făcea tot mai mare și mai mare. Din ocna de vară, locuitorii se mutaü în cea de iarnă, cu nădejdea că măcar soba le-o desgheța curen-turile și vînturile de vară. Cătă mobilă stricată cu acēstă deslocare, câte bucătărițe rēcite -- asta va înțelege-o numai un băștinaș din Petersburg, pe care nici roșața, nici cata-rurile de stomac, nici pleoritele — nimic nu-l face să prindă minte.

Ciudinov examenul l-a dat binișor; a plătit taxa întăiului semestru și începü a umbla regulat la Universitate. Ca și cei-l-alți își închipüi uniforma și din capul locului se încredință cătă dreptate aveă noul cunoscut din odăile mobilate.

În uniformă, nici el singur nu se mai cunosea. Din întâmplare se uită la părul lui și-și dăse: «Trebuie pomăduit». Noii tovarăși de știință păreau așa de frumoși și curăței, așa semănau între ei, că eră fără putință să faci disonanță în armonia asta. Pletoșii sălbatici de odinioară isprăviau anii din urmă de cursuri.

A trecut doi trei ani și totul are să fie așa de frumos și de plăcut — să te tot uiți!

Trece o lună și nici lecții, nici de copiat nu vine. Cîudinov iarăși publică anunțul și peste cinci zile primesce o invitație. El nu se duse, sbură și noroc că plăcu. Se tocni cu 25 de ruble pe lună, să vie în fiește-care zi, să pregătască doi băeți din liceu. De mult nu s'a simțit el așa de încurajat și vesel. Dar când a doua zi s'era, veni la lecție, portarul îi spune că a fost un alt student, că s'a învoit cu 20 de ruble și i-a apucat locul.

Apoi de ce nu mi-a spus și mie? Eu aș fi... începî Cîudinov, dar înțelese că totul e pierdut și tăcu.

Din acel timp, de și mereu anunță, chestia lecțiilor par'că se încase. Nu se găseau doritori de a se afundă în scaldătoria Siloamului învățături — și pace. Paralele aduse de acasă se topeau, se topeau și în sfîrșit s'a topit cu totul...

Traducere după originalul rusesc, de

(Va urma)

Elena Sp. Popescu.

Cum răsădim oleandri

Tăiem o ramură tînără, lungă de vr'o 20 centimetri, o desfoiem de frunze, lăsându-i numai două la vîrf. Ramura o punem într'o sticlă cu apă, dar așa ca să nu intre aer în sticlă: găurim dopul sticlei și băgăm ramura prin gaură, apoi legăm dopul strîns ca să se lipescă de ramură. Lucru de căpetenie e să ținem sticla la sôre, să se încălzească apa. În 4—5 săptămâni ramura dă rădăcini.

Ion Otteteleşanu

Am vorbit în No. trecut despre institutul de la Măgurele care poartă numele lui Otteteleşanu. Dăm astăzi portretul acestui generos bărbat.

Fiu al Olteniei, moştenind de la părinţi o avere însemnată, Otteteleşanu s'a gândit adesea că nu e destul ca omul să trăiască bine în viaţă, ci e nevoie să contribuie cu ceva spre ajutorul, spre binele semenilor săi.

«Ferit de nevoile dîlnice şi scutit de sarcinile grele ale vieţii, el privi în senină linisce cele ce se petreceau în jurul lui şi nu odată a fost cuprins de adîncă înduioşare când vedeă cum ómenii se nenorocesc voind să pară ceea-ce nu sînt.»

Aceşti ómenii—şi mai ales femeile—îşi cheltuesc mica lor avere în cheltueli nefolositoare, căci neavînd cultură nu pot ave altă mulţumire de cât petrecerea; ast-fel se ruinează şi apoi îşi urmază viaţa în suferinţe, cari nu odată îi împing la desonóre.

Acéstă privelisce întristătoare a hotărât pe Otteteleşanu şi pe soţia sa Elena să hărăzescă întréga lor avere pentru un institut, destinat a cresce fete românce, fără pretenţie sau lux.

Testamentul lui Otteteleşanu a fost însă atacat de moştenitori şi numai prin stăruinţele d-lui I. L. Kalinderu s'a câştigat procesul, în favorul ideilor generosului donator.

Recunoscut singur stăpân pe moştenire, d-l Kalinderu a dăruit întréga avere Academiei Române, pentru înfiinţarea institutului. Fără acest prieten devotat al lui Otteteleşanu—observă d-l Slavici—cine scie ce s'ar fi ales de frumoasa lui avere!

Ion Otteteleşanu

Ion Otteteleşanu.

Ce conțin băuturile alcoolice?

În învățat frances, anume dr. Godaud, ne spune că băuturile alcoolice sînt amestecate cu fel de fel de otrăvuri. După ce rachiul în stare curată este otrăvitor, apoi unii fabricanți și cărciumari mai pun într'însul și alte substanțe cari îl fac să fie mult mai otrăvitor. Acastă amestecătură o fac ei, cu scopul ca rachiul să fie mai frumos la vedere, mai bun la gust, ca cu chipul acesta să atragă beutorii mai mulți și marfa să se vîndă mai repede. Și ce e dreptul, beutorilor le plac foarte mult rachiurile cari au culore frumoasă și mai ales acelea cari produc usturimi în cerul gurei și pe înghițitoare.

Unele rachiuri tari cari se cunosc în comerț sub numele de *romuri* și cari sînt făcute din trestie de zahăr, conțin într'însele otrăvurile cele mai periculoase. Pentru a li se putea da o tărie mai mare, li se adaogă substanțe felurite ca: piper, acid acetic (oțet), sau ceea ce chimia numesce acid sulfuric. Alții pun în rachiuri și alte materii ca: amoniacul, acetatul de amoniac și chiar săpun; dar tot ce ne înspăimîntă și mai mult, e faptul că unii cărciumari și fabricanți nu se mulțumesc nici cu atât. Ca să facă rachiul și mai bun la gust, ei fac o amestecătură compusă din unt de ricin, uleiul de coco și alte materii, cari conțin grăsimi; această amestecătură o tratéză cu acid nitric și apoi prefăcute în acide, se amestecă cu așa numitul *alcool methilic*.

Pentru ca să ne facem o idee cât de mare e tăria acestui rachiul fabricat cu substanțele arătate, tot dr. Godaud ne spune că este de ajuns 100--150 grame din acest produs, ca să putem face să mirósă un butoiu plin cu 1000 hectolitri. Este de ajuns să introducem în corpul unui dulău numai a suta parte dintr'un gram, pentru a-l omori în 10 minute.

Alte-ori, cărciumarii, pentru a mări densitatea rachiului, de a-i micșora tăria și prin urmare de a înșelă serviciul axiselor, îi mai pun și clorură de calciu; ba încă i-se adaogă și alte esențe ca: terebentină, benzină etc.

Pentru că unele rachiuri conțin semințe, feculă sau alt-

cevă care le turbură, tot cârciumarii le limpețesc cu acetat de plumb.

Rachiurile mai conțin încă aramă și plumb, care provin fie din felul cum se păstrează în vasele de aramă, fie din neglijența cu care unii fabricanți întrețin aparatele de destilare, fie din întrebuițarea serpentinelor cari sînt făcute din amestecul plumbului și cositorului.

Vinul ar fi o băutură alcoolică igienică, dacă ar fi băut cu cumpătare și mai cu sîmă dacă n'ar fi supus la fel și fel de falșificări. Cea mai cunoscută falșificare este: 1) *punerea apei în vin* pentru a se mări cantitatea și 2) *adăogirea de alcool*, pentru a-i mări tăria și a da ast-fel, apei, gustul vinului.

Punerea apei în vin, pe lîngă alte rele, apoi înlesnesce și desvoltarea mucegaiului. Și pentru ca să-l facă aspru la gust, i-se pune săruri de plumb cu cleiū.

Dr. Godaud, ȃice că cele mai întrebuițate substanțe pentru falșificarea vinului sînt: mustul de pere, cidrul, apa, alcool, zăhăr, melasă, acid tartaric, acid acetic, tanin, salicilat, cretă, ipsos, acid sulfuric, pētră acră, sulfat de fier, carbonat de potasă, de sodă, materii colorate, săruri, glicerină, migdale amare etc. Se scie că cele mai multe din aceste materii sînt vătămătoare sãnãtãții.

Cei cari se îndeletnicesc cu falșificarea vinurilor, își cunosc așã de bine meșteșugul, în cãt cine-vã cu greū ar putē deosebi vinul curat de cel falșificat. Frumöse la vedere, transparente și gustöse, ast-fel sînt mai tôte vinurile falșificate. De multe ori sînt colorate cu anilinã, sau cu substanțe compuse din *arsenic*, o otravã care numai dupã nume ne înfiorēzã.

M. E. Mihãescu.

Gologanu (R.-Sãrat.)

Lēc contra asudãrii piciorēlor

Mulți ómeni se plãng cã li se asudã mãnile sau piciorēle; îl povãtuim sã ia 50 grame de sare de «borax» și «acid salicil.» 2 grame de acid boric și cãte 50 grame de «glicerină și alcool»; sã frece mãnile și piciorēle sēra în mai multe rînduri cu lēcul preparat de aceste substanțe și va încetã asudēla.

Deposite de material școlastic

(O nouă propunere.)

 ășfoind No. 23 din neprețuita revistă «Albina,» între alte subiecte scrise cu multă pricepere de autorii lor, m'am oprit la titlul unei propunerii, pe cât de însemnate tot pe atâta de necesare «*Librăriile rurale.*» Autorul acestei chestii convins de trebuința unei ast-fel de instituții, a arătat că și lipsa ei e încă una din pîdicile cari contribuie la stagnarea mersului regulat al învățămîntului în școlă sătască și-a propus mod de îndreptare. Adevărul e netăgăduit. Trec luni întregi pînă când copiii își pot ave cărțile și materialul trebuitor. Numai bietul învățător scie câte greutăți întimpină în acest cas, pe lîngă multe altele.

Acest mare neajuns e recunoscut de toți dascălii noștri depărtați de centre cu librării; căci stăpânii acestor depozite alérgă la mijlocul de a comandă mai puține cărți de cât se cer, pentru a nu rămâne cu marfa nedeslăcută. Exemplul îl avem chiar din tîmna trecută. Când se făceau cereri pentru cutare sau cutare manual, răspunsul era: s'a'u sfîrșit, vom comandă... și tot a'u comandat. Astăzi dacă ar voi să caute cine-vă pe la librăriile de prin capitalele din județele depărtate, cu păcat dacă vor pute găsi o carte trebuitoare pentru școlă. Acești comercianți mai a'u réul obiceiu în scop de căștig, de multe ori dau alte cărți în locul celor cerute, aducénd încurcătură în școlă.

Ar trebui schimbată asemenea stare de lucruri, care e dăunătoare instrucțiunei săténului. E necesară o îndreptare grabnică. Indreptarea după părerea mea ar fi ușoră și încă cu folos, după cum voi arată mai la vale.

Nu trebuie așteptat totul de sus, căci s'a făcut pentru școlă cât s'a putut și încă tot se face. Să ne încercăm noi prin noi și folosul școlei va fi nemărginit de mare. Am ave școléle aprovizionate cu tôte cărțile și rechisitele trebuitoare cel mult cu 2 săptămâni mai târziu de începutul anului școlar, fără să avem nevoie de a cercetă pe așa dișii librării din localitățile noastre.

De ce ore ar fi intermediarii între noi și autori sau editori?

Ore noi nu ne-am pute bucură de garanția morală față de autori, să luăm de-adreptul de la ei fără ajutorul altora? Iar pe de altă parte rabatul ce-l ia librării, de ce să nu-l ia școlă? Să

presupunem, că comanda s'ar face numai pe suma de 400 lei pentru cărți, plăci, creioane, peniți, hârtie, etc. Dându-se rabat numai de 20%, ar rezultă un folos de 80 lei cu care s'ar pute ajuta copiii lipsiți de mijloce, sau să se păstreze pentru împărțirea premiilor, de unde primăriile respective să fie obligate a cumpăra premiile, cu acest chip s'ar realiză un fond școlar. De aceea țic dar, că o grupare învățătorescă se impune în acest sens, dacă e vorba să lucrăm cu inima și sufletul pentru luminarea țaranului.

Să se organizeze circumscripții școlare din care să facă parte toate școlile mai apropiate. Învățătorii lor să se întrunescă la o școală socotită ca centru, înainte de începutul anului școlar, cu liste a parte pentru materialul trebuitor; din toate listele să se alcătuiască una generală, după care să se comande de la autorii, editorii sau deposite de material școlastic. Sînt încredințat că predică s'ar înlătură într'un mod simțitor.

În ce privește, că atare librării să fie încredințate debitantilor de spiritose sau de tutun, nu e de loc practic și potrivit, cum ș'a arătat părerea autorul articolului sus citat, din multe cauze.

Se scie că mare parte dintre dișii debitanții sînt fără sciință de carte și unii chiar dacă sciū, sciū atâta cât pot să-și ție socotelele lor, necum să fie în stare a avé tot ce trebuie pentru școla satului. De cât așa, mai bine de loc.

Se mai scie apoi că școla nu se împacă absolut de loc cu astel de comerț și comercianți. Între ele e cea mai vecinică dușmănie, luptând una contra alteia. Școla combate viciurile. Cărțiuma le cultivă.

Cine nu scie cât rău aduc ele omului? În loc să găsim prilej țaranului de a o vizită mai rar, cu acest chip i-am înmulți frecventarea ei și atunci nu ne-am ales cu nimic bun și folositor.

Gr. Gheorghiu.

Călinescu-Botoșani.

Vin bun de prune

Sa 5 banițe de prune într'un hârdău, strujesce-le bine cu o lopată de lemn curată, törnă 5 vedre de apă peste ele, în care apă ai topit 10 oca zahăr tos, și 150 grame tanin.

După vre o 3 săptămâni, după ce fermentațiunea a încetat, se trage vinul gata la butoiu și se pune la pivniță, sau în lipsă într'o cameră răcoroasă. Este de un gust foarte bun. E de notat ca hârdăul unde se strujesc prunele să fie destul de mare, ca pe sfert să rămâe gol, spre a nu debordă când fermenteză vinul.

D. V. Păcățianu.

RISIPITORUL

— Poveste —

Afost într'un timp un mare proprietar de moși, care trăia la un sat de pe una din moșiile sale. Acest om își făcuse marea sa avere numai și numai din economie, prevedere și băgarea în sémă a sfaturilor și învățăturilor celor mai cu experiență și mai cunoscători de cât dînsul. Acest om bogat nu avea de cât un singur băiat, la care ținea ca la lumina ochilor săi. Voind a-i da copilului său o bună și temeinică creștere, îl încredință unui bătrân profesor, care pe lângă înaltele și prețioasele sale cunoscințe, se bucură de o mare cinste printre cei cari îl cunoseau, trecând ca cel mai lămurat, mai drept și mai moral sfătuitor al satului său.

Copilul bogatului, înțelegând din iubirea părinților că el este neprețuitul lor odor și de asemenea auzind de la vecini că tot el, și numai el, este moștenitorul frumoasei averi a bătrânului său părinți, nu numai că nu băgă în sémă folositorile învățături ale dascălului său, dar nici măcar pe de parte nu călcă pe urmele tatălui său. Ceea ce-i spunea bietul dascăl se prindea ca nuca în perete și de cele mai de multe or-

el vorbiã, el audiã, iar îngânfatul sãu elev se gândiã la echipagiuri luxóse și la cãlãtorii fantastice, ridãndu-și pe sub nas de invãțãtorul sãu, despre care diceã cã vorbește în pustiũ.

Profesorul amãrit de urmãrile creșterii elevului sãu, plîngeã în sine pe acest netrebnic copil, care, singur își sapã prãpastie sub picioarele sale. A intervenit acesta pe lingã pãrinți și cu toții aũ cãutat a-l întorce de pe calea apucatã, dar în zadar, cãci el sciind una și bunã, cã are satisfacãtorul tuturor plãcerilor, adicã *banul*, nici nu se ostenia a ascultã mãcar bunele sfaturi ale unora sau altora. Cu cãt anii treceau, cu atãt feciorul de bani gata se simția mai fericit, vedãnd cã se apropie cãsãtul atãt de mult dorit de el, ca tatãl sãu sã lase frãul averii în mãna lui. Pãrinții sãi ómeni cumpãtați și la locul lor, pricepiau cã calea apucatã de fiul lor nu este cea bunã, dar, vedãnd cã nu e nici un mijloc de îndreptare, în iubirea lor pentru singurul lor copil, se mângãiasc cu credința cã avãnd avere destulã, va fi cel puțin în stare sã-și ținã viața. Pãrinții nu înțelegeau cã viața se pôte trãi în multe și felurite chipuri și cã averea se pótã cheltui și în timp mai lung și în timp mai scurt și chiar în clipã, fie ea cãt de mare. Pôte cã așã ar fi judecat și ei pe alții, dar, fiind orbiți de prea mare dragoste pentru copil, pe fiul lor nu-l puteau judecã ast-fel.

Cãnd acest bãiat ajunsese în vîrsta de opt-spre-șapte ani, pãrinții sãi murirã, lãsãndu-l pe el mare și tare. Cu limbã de mórte aũ lãsãt pãrinții îndatorire fiului lor de a ține la curtea lui pe bãtrãnul sãu dascãl pînã la finele vieții lui; prin acãstã mãsurã, credeau bieții pãrinți cã sfaturile bãtrãnului dascãl tot vor folosi mãcar cãnd și cãnd fiului lor.

Coconașul, vedãndu-se singur, cel dintãiu lucru ce-i veni în minte fu de a se lua la întrecere, din traiũ, cu alți tineri fãrã de cãpãtãiu ca și dînsul. Casele, grãdina, trãsura și caii pãrinților lui, nu-i mai plãceau acum, erau, «gusturi bãtrãnesci», tóte furã schimbate dupã «gusturile lui nebunesci». Mobila casei fu înlocuitã cu alta luxóasă din streinãtate, iar slugile curții, din douã cãte aveã pãrinții sãi, acum erau douãzeci. La masa lui erau servite mãncãrile cele mai scumpe, și nici odatã nu stãtea la masã de cãt înconjurat de șapte, cincispreșapte *buni prietini*... bunii pentru dînșii.

În privința hainelor atât eră de cheltuitor, în cât cel mai de rîs servitor din curte eră mai îmbrăcat de cât vrednicii lui părinți. În sfîrșit mergea junele nostru cu nasul în vînt, netrecîndu-î prin minte că va da și peste vre-un vifor de acelea, care-î va îngheța nu numai nasul, dar și nenorocitul său cap sec.

Altă poftă nebună, ce-l stăpînia, erau nenumăratele călătorii și petreceri în țări străine, și fiind-că el, n'avea cultură și nu scia nici o limbă de cât a lui, cheltuețele cele mai mari le făcea cu acei cari îi serviau lui de conducători. În vre-o trei ani observă tînerul boier că averea sa scăduse simțitor, dar pentru că nu avea judecata temeinică și pentru că poftele desfrînate ale vieței prinsese la el rădăcină, de aceea cel mai potrivit lucru ce creșu el nemerit pentru a-și face averea la loc, fu «jocul de noroc». Și-a cercat junele așa de bine norocul, în cât în alți doi ani a pierdut tot, ba încă a rămas și dator.

Rămînînd pe drumuri își aduse aminte de neprețuitul său profesor, care mulțumită unui destoinic fiu al său, acum se afla într'o poziție foarte respectabilă. S'a dus netrebnicul fecior de bani gata la bunul său dascăl și cu lacrimi în ochi își cerea ertare, cerșindu-î pânea zilnică. L'a primit, bunul om, nu pentru că-l compătimia, ci pentru că-și amintea de vrednicii lui părinți. Cu tôte că profesorul avea tötă bună voînța să-l ție dar nu putu, căci acest tîner stricat, fiind deprins cu tôte viciile și obiceiurile rele, de cele mai de multe ori aducea mari nemulțămiri bine-făcătorului său. A plecat de aici și după câte-vă luni a murit într'un spital în cea mai deplorabilă stare.

Bătrînul Dascăl, vorbind odată cu fiul său, despre acest nenorocit, îl făcea atent asupra următoarelor prețioase cuvinte: munca luminată face averea, iar mintea luminată o susține.

N. Gădeiu
Invetător, Tutova

Musica și Poezia
(Tablă alegoric.)

Bateria potcovei la cal

Bateria potcovei, se face îndată după curăţitul unghiei. În această privinţă, se va observa ca potcova ce urmează a se bate, să fie bine potrivită cu piciorul calului. În acest scop, potcovarul, fie că compară potcova nouă cu cea veche, fie că printr'un paiu sau beţişor măsură talpa în lat şi în lung, după această măsură, vede dacă potcova are mărimea şi forma copitei animalului. Sînt potcovari, cari nu ţin socotelă de necesitatea acestei potriviri între potcovă şi unghia calului. Aceştia, iaū la voia în-tîmplării, din grămada de potcove ce au, pe aceea ce le cade în mână, sau din lipsă, ne avînd de cât câte-vă bucăţi, să servesc de ele, de şi nu se nemeresc.

Ei potrivesc copita calului după potcovă, iar nu cum s'ar cuveni, potcova după copită. Îi veđi, că pînă să aşede potcova pe picior, taie când din părete când din talpă, când dintr'o parte când din alta, pînă când unghia ast-fel cioplită, se potrivesc cu strîmbătura lor de potcovă. Mulţi cai, din pricina unei ast-fel de potcoviri, sufer, căci unghia ne fiind tăiată regulat, se produc bătăături în talpă, strîngerii cu potcova şi altele. Nu vom lăsa dar pe meşter a lucră în aşă condiţiuni.

Admiţînd însă, că potcova s'a ales şi potrivit după piciorul animalului, urmează bateria caelelor. Acastă parte a potcovitului, cere multă dibăcie şi luare aminte, din partea potcovarului. Cea dintăiu caea se va bate în gaura din mijloc a ramurei din afară a potcovei; apoi a doua, la acelaşi loc, la ramura din năuntru şi după ce se vor bate toate caelele pe această parte, se vor bate cele-l-alte de la ramura din afară.

Vîrful caelelor trebuie să iasă pe părete în aceeaşi linie. Dacă unul ese sus altul mai jos, însemnăză

că lucrătorul nu și-a cunoscut meșteșugul. Caelele fiind bătute, se scurtéză prin clesce vîrfurile lor, îndoindu-se părțile rēmase pe pāretele copitei. Acéstă operațiune făcută, terminăm potcovitul prin neteșirea cu rașpelul a marginei pāreteluī, ce trebuie să nu iasă în afară de marginile potcovei. Obiceiul de a se pili cu rașpelul, tot pāretele copitei, este dintre cele mai vătămătoare, căci prin el se ridică mai tōtă pojghița șiă *perioplă*, ce acoperă cornul, și care-l feresce de umedēla din afară, opunēndu-se în același timp la uscarea cornuluī prin împiedicarea ieșirei umedelei proprie a lui.

Irimia Popescu.

Medic-veterinar.

Conferințe Populare

În comuna Glodeni-Siliscea, județul Buzău, s'aū ținut în cursul anuluī trecut mai multe conferințe populare cu diferite subiecte.

D. T. Zaharescu, învățător, a avut nemerita ideie de a întocmi un tablou sanitar, după care ori-ce sătean pōte singur a-și scāpā sānătatea de unele bōle ce se ved mai des prin sate.

Tabloul consistă din 4 colōne: numele bōlei, pronumele, doctoriile ce trebuiesc întrebuintate, felul cum să se ia acele doctorii. Ca exemplu, dām durerile de stomac.

Semnele bōlei

Se simt înțepături și încārceială în stomac.

Doctoriile ce trebuiesc

Se vindecă cu călduri, curățirea stomaculuī, chinină și picături.

Cum să se întrebuinteze doctoriile

Pune-ī cărāmiți calde la tălpi și dā-ī un ceaiu ferbinte, e bine și a-ī curăți stomacul, ca să nu vie și în urmă alte dureri. Dacă nu-ī trece, să ia de la primărie pe zahăr 15 picături ale lui Davila, de 3 ori pe zi.

Binele se răsplătesce și în cer și pe pământ

La 24 Noembrie 1898 s'a publicat atât prin ziarul «Universul» cât și prin revista «Albina,» un apel al societății corpului didactic din jud. Bacău, în cestiunea înființării unui internat pentru copiii săraci, în care scop numita societate a organizat o lotărie, cu autorizarea guvernului. De atunci au trecut două luni de zile, în care interval, afară de membrii corpului didactic din Bacău și în special de consiliul de administrație al societății, nimeni altul nu s'a interesat, nimeni altul n'a dat concursul său, cât de mic, în scopul ce urmărește această societate, afară de două doamne, două românce cu sentimente adevărat patriotice, cu dor de țara și de propășirea nămolului nostru.

Întâia dintre românce, care a dat concursul său cu totul desinteresat societății corpului didactic din jud. Bacău, este stimabila doamnă Libertatea Vaian, din București, cunoscuta scriitoare a cronicelor feminine «Laura Vampa,» ce zilnic publică prin ziarul «Universul,» sfaturi și povești cum să ne crescem copiii, cum să-i educăm, cum să formăm dintr'înșii oameni de caracter, oameni folositori, de cari să ne bucurăm și noi părinții lor și țara, mama noastră a tuturor. Stimă se cuvine unui suflet atât de bun, unei ființe cu sentimente nobile și generoase.

A doua este din Galați, stimabila doamnă Clemence Hârjeu, o româncă în totă puterea cuvântului, căreia îi place a face binele, sentiment patriotic, inimă caritabilă. Îndată ce a văzut publicat apelul societății corpului didactic din jud. Bacău, pentru înființarea unui internat copiilor săraci, s'a și interesat dându-ne concursul său, cumpărând mai multe bilete de lotărie, încurajând societatea și cu vorba și cu fapta, care-i face multă onoare.

Vii mulțumiri aducem și d-lui Praja, director în Ministerul Cultelor, omul filantrop, patriotic, care nu scăpă nici o ocaziune a face bine. O mulțumire sufletescă îl cuprinde tot-d'a-una când vede formându-se instituțiuni de bine-facere, contribuind cu dragoste la formațiunea lor.

N. Bibiri.

Institutor, și preș. al soc. corpului didactic din Bacău.

Serbare școlară

Cu ocaziunea aniversării de 40 ani a «Unirii Principatelor» școla normală de învățători «C. Negri» din Galați, printr-o serbare prea bine reușită și în asistența unui public în adevăr cam restrâns, însă inteligent, ca și altă dată, ne-a pecurat plăcuta ocaziune, de a vedea atențiunea și importanța ce se dă faptelor mari naționale.

Din inițiativa d-lui D. Mardan, directorul școlii, spre a cimentarea amintirea acestei zile și a face ca inimile tinerimei să fie tot-d-a-una încălzite pentru cauzele naționale, s'a hotărât ca festivitatea să se facă chiar în localul școlii. După programul întocmit ad-hoc, la ora 9 a.m. cu imnul național «Trăiască regele» executat cu violina de către elevii școlii, s'a deschis serbarea; au urmat apoi cânturi corale, disertațiunea «Unirea» și însemnătatea ei, lucrare făcută de către un elev din clasa V.

După aceea recitări și diferite cântece.

D-l I. Schatzken, maestru de violă al școlii normale, împreună cu elevul din clasa V-a Popa Șerban au executat o fantasmă.

Serbarea s'a sfârșit cu imnul «Deșteptă-te Române» intonat de cor, în aplausele entusiaste ale publicului din sală.

Am constatat cu multă satisfacțiune și cu această ocazie că școala normală corespunde pe deplin scopului pentru care e creată. Elevii, viitori educatori ai fiilor poporului, bine pregătiți din punct de vedere intelectual și moral, făcând acum fală școlii, sînt o bună garanție că în viitorul lor carieră, înarmați de frumosele exemple, de conștiința datoriei și de solida instrucțiune ce o primesc, vor face cinste corpului învățătoresc în care vor intra, spre mulțumirea statului ce-i întreține și a profesorilor ce acum își depun conștiincios și cu devotament totă activitatea, bine pătrunși de misiunea ce le este încredințată și de răspunderea ce o au de a da societății elemente capabile, morale și demne.

Școala a fost onorată cu prezența la această serbare a d-lui prefect Zorilă, d-lui inspector școlar S. Haliță, d-l colonel Irimescu, d-l maior în retragere Constantinescu, d-na Jurascu, d-na Mardan profesore, d-na Ionescu institutore etc. și întregul corp didactic al școlii normale și de aplicație compus din d-l D. Mardan, Julian Stăncescu, Nic. Longinescu, Al. Manicatide, Gr. Petrovan, Cardaș, C. Pop, dr. Tachianu, Z. Ionescu, Scriban, Moianu, Schatzken, căpitan Popovici, Barbu și Ștefănescu.

Just.

CANTINELE ȘCOLARE

În ziua de 7 Februarie a. c., a fost o frumoasă serbare școlară în comuna Grecesci, județul Mehedinți, în folosul cantinelor școlare.

Au luat parte cu elevii d-nii învățători ai școlilor: Busu, Secu, Bărboiu, Botoșesci și Grecesci. S'au deosebit atât în executarea diferitelor cântece cât și în recitarea diferitelor bucăți în prosă și în poezie, elevii din comuna Grecesci.

D-l învățător al com. Corzu, G. Ismană, la sfârșitul serbării, prin cuvinte bine simțite — impresionat de reușita serbării, — laudă faptele meritose ale d-lui Haret, ministrul Instrucțiunii.

Serbare de 24 Ianuarie la Bicz

Pină în anul 1899 nu s'a serbat nici odată ziua de 24 Ianuarie, de și este una dintre cele mai însemnate sărbători naționale ale Românilor.

Domnul Haret, ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, pe lângă numeroasele îmbunătățiri ce a adus în învățămînt, a avut salutară idee, de a prevedea între sărbătorile naționale și ziua de 24 Ianuarie, Unirea Principatelor.

În dimineața zilei de 24 Ianuarie, ne-am dus la biserică cu elevii de la școlile din comună. La biserică era un numeros public. Corul școlii din Bicz, a cântat leturghia. La urmă preotul V. Mărculescu, a făcut Te-Deumul obișnuit pentru această zi.

De la biserică ne-am dus la primărie, unde ne aștepta o mulțime de sătenii. Cum am ajuns la primărie a sosit și d-l Olimpiu Boiu, silviculorul domeniului Coronei Bicz, dimpreună cu tot personalul de administrație din localitate, fiind present și d-l Gh. C. Popovici, primarul comunei, dimpreună cu consilierii și jurații comunali. Lume era foarte multă.

C. R. Teofănescu-Gribincea.

Invățător-diriginte.

O FAPTA FRUMÓSA

Părintele Ión Dumitrăchescu, paroh și învățător al comunei Dobresci, plasa Podgorii, județul Muscel, cu concursul învățătorului suplinitor, Nicolae Pandeliu, precum și al primarului respectiv, au dat în localul școlii un bal în folosul copiilor săraci, în ziua de 7 Ianuarie a. c.

Cu suma eșită s'a procurat lucrurile necesare școlarilor, fapt care foarte mult a bucurat pe părinții lor.

La această serbare a luat parte multe persoane din județul Muscel, cum și de prin Dâmbovița.

Aduc prin această viile mele mulțumiri celor trei inițiatori, persoane generose, în cari ved o adevărată iubire către copii și care caută pe toate căile a le veni în ajutor, cum și tuturor cari n'au pregetat a alerga la această serbare.

Ión P. Tomescu.

Com. Hulubesci-Dâmbovița.

Școla de adulți din Tîrgul Murgeni, Tutova

Sub direcțiunea unui comitet compus din d-nii învățătorii: A. Sona, diriginte, d-șora Maria Gheorghiu, Ión V. Balmuș, preotul Z. Raianu, C. Țicău, primar și T. Popovici, învățătorul școlii

din Vădeni, s'a organizat o școlă de adulți, țintuind la ridicarea poporului pe calea culturală.

Pentru atingerea acestui măreț scop s'a hotărât a se ține mai multe conferințe.

În seara de 2 Februarie a. c., a avut loc conferința d-lui învățător A. Sona, relativă la combaterea vițiului beției; iar în seara de 10 Februarie, conferința preotului Z. Raianu, despre sinucidere.

A. Sona.
diriginte.

BIBLIOGRAFIE

A apărut «*Noțiuni de geologie și mineralogie pentru școlile secundare inferioare*» de M. C. Vlădescu, profesor universitar, directorul institutului botanic din București, fost inspector al învățământului secundar. Atragem asupra-î atențiunea corului didactic.

INFORMAȚIUNI

D-l Mihail S. Sfințescu, fiul prietenului nostru I. G. Sfințescu, institutor în capitală și-a susținut teza pentru obținerea diplomei de licență în drept. Subiectul tratat a fost: Juriul în materie criminală. Felicităm pe tinerul licențiat și-î urăm succes.

*

Societatea științifică-literară Tinerimea Română, conform statutelor sale, va ține anul acesta al XVI-lea concurs de studii și al V-lea de lucru manual, între toți elevii și elevele învățământului primar, urban și rural din țară. Va ține asemenea al II-lea concurs asupra Limbei române și al IV-lea asupra Desemnului după natură, între toți elevii și elevele celor 7 clase secundare din totă țara.

Concursurile vor începe la 23 Aprilie a. c., și vor continua în toate zilele de sărbătoare din luna Maiu pînă la 16 inclusiv, de la orele 8—12 a. m. și 3—7 p. m., în localul școlii primare comunale «C. A. Rosetti», din str. Clemenței, precum și în sălile liceului «Sf. Sava.» Concursul de limba română și de desen va avea loc în ziua de 9 Maiu, când tot odată vor fi examinați din obiectele învățământului primar și lucru manual, elevii înscriși de la școlile din provincie.

Cei-ce reușesc vor obține premii, cari constă din bani, medalii, cărți, obiecte utile și îmbrăcăminte, ce se vor distribui în ziua de 21 Maiu, aniversarea societății.

Inscrierile se pot face printr'o cerere, adresată președintelui societății în calea Victoriei No. 110, chiar de pe acum, pînă cel mai târziu la 25 Aprilie a. c.

Tuturor elevilor din provincie li se vor acordă de societate pe timpul concursului, locuință și mâncare în mod gratuit.

De sigur că toți cei-ce apreciază însemnătatea acestor concursuri atât de folositoare tineretului, precum și sacrificiile ce societatea face, îi vor da tot concursul necesar.

Mulțumiri

D-l Nicolae E. Beldie, proprietar din Galbeni, comuna Valea-rea, județul Tecuci, a dăruit material și a construit gardul ogrăzii bisericeii din Galben, parohia Galben, cu totă cheltuiala sa, care se urcă la peste 300 lei.

În numele a 100 poporâni, împreună cu sub-semnatul, învățator în Galben, îi aducem mulțumiri d-lui N. Beldie pentru acest fapt.

N. Negruț.

*

D-l Dumitrache Șerban, primarul comunei Diocheți, jud. Putna, cu îndemnul d-lui V. Stănescu, notarul acestei comuni, au dăruit pentru biblioteca școlii locale, întreaga colecție a revistei «Albina» pe anul I.

Pentru această faptă frumoasă, le aduc mulțumiri în public.

Ion Brătilă.

dirig. șc. din Diocheți, jud. Putna.

*

D-l N. Daneț, învățator comuna Merișani, Teleorman, aduce mulțumiri persoanelor aci notate cari au contribuit pentru biblioteca școlii.

Nicolae Daneț învățator, Anghel Nițulescu, Pr. Grigore Ungurelu, Gh. Cristescu, Dumitru Ferescu, Mihail Ianolide, Grigore Petrescu, Nicolae Severiu, Gheorghe D. Traganopol, N. Nițulescu, Ion Roșu, Stan Marinescu, Tache D. Bardae și Mateiu Purcel.

ADRESE CĂTRE REDACȚIE

Cu 3—4 zile înainte de a apăre un No. al «Albinei» cu mare nerăbdare îl aștept. Vădend că această revistă este cu totul distinsă în scoul și întreprinderea sa, îi urez viață nesfârșită, iar inițiatorilor succes bun în întreprinderea ce urmăresc.

Pr. B. Crașescu.

Leleasca, Olt.

*

Prețioasa revistă populară «Albina», o primesc regulat și o citesc cu multă plăcere și interes.

Urez viață seculară, sus menționatei reviste.

D. Valerian.

Institutor-pensionar.

*

Urez viață lungă și bun succes acelor ce au născocit și au împrăștiat în popor mierea cea dulce și sățioasă ce produce sburătorea «Albină».

Înainte cu Dumnezeu și vom fi.

Șt. Fl. Demetrescu.

Comers. com. Segarcea, Dolj.

*

«Albina» e luminătorul țaranului român, e fala noastră; ea trăitor în mijlocul țaranilor de aproape 23 de ani, și vădend cu ce ardore se aș-

tăptă de țărani sosirea ei, vă urez ca Dumnezeu să vă dea putere și înaintea cu ea.

Intocmai cum ceara curată luminază sfințele Icoane în casa Domnului, așa Albina luminază sufletul nostru amărât de suferințe.

Ion Papiniu Mihail.

Notar, Gheorghésa. R.-Sărat.

POȘTA REDACȚIEI

D-lui A. Rotundu, învăț. Buimăceni (Botoșani). — Tragerea loteriei școlii Sinaia s'a amânat pentru Septembrie.

D-lui Ióchim Negritescu, Dobridor (Dolj). — La 16 Martie, 1899, s'a primit abonamentul de la persoanele de cari întrebați, pe anul I, stăruiți pentru cei-lalți și pentru anul curent. Vă mulțumim.

D-lui Th. M. Dogeanu, grefier, judecătoria din Alexandria. — Nici unul din abonații din Roșiori, făcuți de d-v. cu lista No. 18.786, n'au plătit abonamentul pe anul trecut, ba nici măcar d-v. n'ați achitat. Rugăm stăruiți să plătescă, e prea mic abonamentul pentru ca să se găsească reîmătate, găsească câte un prețest de supărare și o refuză, fără a achita însă costul; le vom publica numele ca să-i cunoască toată țara, și să nu mai înșele și pe alții.

D-lui Gg. Tuțulescu, copist revisoratul Gorj. — Așteptăm răspuns la scrisoarea, de nu primim vom reclama.

D-lui Horja M. Gr., Provița-de-jos (Prahova). — De ce nu răspundeți scrisorii din 9 curent?

D-lui I. Rondescu, învățător Boróia (Suceva). — Intâiu Octombrie a trecut de mult și abonații din lista d-tale sînt tot ne plătiți, atât pe anul trecut cât și pe anul curent. Tótă răbdarea are margini!

D-rei Maria Gh. Ionescu, Dor-mărunt (Ialomița). — Vă mulțumim. Dacă d-l Vasile Popescu crede că e cinstit, să primescă revista un an și 5 luni, și să refuze plata pe cuvînt că-i lipsese 2—3 numere, pe cari nici nu le-a reclamat, ce vrei să-i facem? I-am suprimat trimiterea, să pierdem mai puțin.

D-lui Căpitan G. V. Cernea, Tulcea. — S'a primit suma de lei 76,35, la trimiterea restului vă vom libera chitanțele cuvenite. Vă mulțumim de sprijinul ce ne dați.

D-lui N. Popescu, învățător, Piscu (Dolj). — Abonamentul d-v. pe anul I, achitat cu chitanța 8.863, al preotului nu e plătit, rog stăruiți să achite pe anul trecut și curent, și trimiteți o dată cu al d-v. pe anul curent.

D-lui V. Ciuraru, Vaslui. — Trimeteți costul, alt-fel nu mai satisfacem pe nimeni.

D-lui Ión Godeanu, învățător, Nisipii (Vâlcea). — Nu putem trimite revista persoanelor ce ne recomandați; nu este sat în toată țara unde să nu avem abonați, deci o puteți vedea și aprecia; nu mai satisfacem nici o cerere neînsoțită de cost.

D-lui Mitică Florescu, Slobozia-Galbeni (R.-Sărat). — N'am primit mandatul de cari ne vorbiți în scrisoarea din 12 curent, și totuși eră timp să-l primim.

Pr. R. Păunescu, Olteni (Teleorman). — Abonamentul Sf. Vóstre, achitat pe anul II, chitanța 13.158

D-lui Ión T. Rădulescu, R.-Vâlcea. — Trimeteți și vom vedea. Tóte subiectele sînt importante, depinde de chipul cum vor fi desfășurate.

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNEI PUBLICE

Se aduce la cunoștința doritorilor că, în ziua de 2 Aprilie a. c., ora 11 a. m., se va ține licitație publică în localul acestui minister, din str. Diaconiselor, pentru vîndarea a unei cantități de hîrtie maclatură, aflată în depositul ministerului.

Licitatia se va ține oral, cu obligațiune pentru domniile concurenții, ca mai înainte de a începe ofertele, să depue ca garanție lei 100.

* * *

Se aduce la cunoștința doritorilor că, în ziua de 26 Aprilie 1899, ora 10 a. m., se va ține licitație publică în localul acestui minister, din str. Diaconiselor. serviciul construcțiilor, pentru darea în întreprindere a aprovizionării școlilor secundare, institutelor de cultură, localului ministerului, cum și palatului metropolitan din București, cu lemnele de foc necesare în iarna 1899—1900.

Licitatia se va ține prin oferte sigilate conform legii comptabilității publice.

Concurenții vor depune în curtea ministerului, înainte de ziua licitațiunii câte 8 m. c. lemne din fie-care fel ce se oferă, clădiți într'un singur corp cubic.

Lemnele trebuie să fie tăiate în ultimile 3 luni ale ernei 1898—1899, să fie rotunde, drepte, cu lungimi egale, fără ciote, fără modilci la capete sau mijloc, nezăcute, neputregăioase și să nu aibă la capătul cel mai subțire un diametru mai mic de 10—12 c. m.

Aprovizionarea se va da aceluși concurent, care va lăsa prețul cel mai avantajos pentru Stat, în vedere cu calitatea lemnelor; în acest caz, proba depusă în curtea ministerului și admisă, va rămănea pentru tot timpul aprovizionării, ca model de comparație cu lemnele ce se vor preda pe la școle.

Lemnele vor trebui să fie complet predate, cel mai târziu pînă la 1 August 1899, la aședămintele prevădute în tabloul anexat acestei publicațiuni și cătmele ce se arată în dreptul fie-cărui din aceste aședămintele.

Dacă pînă la împlinirea termenului de un an, de la data contractării, se va mai ivi trebuință de lemne la vre-o școlă peste cantitatea contractată, antreprenorul va fi dator a mai preda încă pînă la o a treia parte, de aceeași calitate și cu acelaș preț.

Constatarea predării se va face de către direcțiunile școlare, cari vor libera adevărințe de primire.

Plata se va face de minister, prin ordonanțe de plată emise asupra casieriei Centrale, pe baza adevărințelor de primire ce va presenta antreprenorul de la direcțiunile școlare.

Ofertele vor fi însoțite de o garanție de 3.000 lei, cuprinsă în recipisa casei de Depuneri, sau orî-cărei administrațiunii financiare.

La facerea contractului, garanția va fi completă pînă la 10% din valoarea lemnelor, tot printr'o recipisă ca mai sus.

Garanția nu se va liberă, de cât la expirarea contractului.

Garanții în numerar sau efecte nu se primesc.

Supra oferte nu se primesc.

1. Școala normală de institutori	St. c. a. 8 m c. unul	50
2. Școala de apl. a șc. normal de instit.	» »	5
3. Școala norm. de instit. (Int. sec. de fete.	» »	120
4. Liceul St. Sava.	» »	10
5. » Matei Basarab	» »	32
6. Internatul liceului sf. Sava	» »	60
7. » » Matei Basarab	» »	50
8. Liceul Mihail Bravul	» »	25
9. » Lazăr	» »	41
10. Gimnasiul Sincăi	» »	11
11. » Căntemir.	» »	10
12. Seminarul Central	» »	50
13. Externatul Secundar de fete No. 1 .	» »	12
14. » » » No. 2 .	» »	12
15. Școala profesională de fete No. 1 . .	» »	12
16. » » » No. 2 . .	» »	14
17. » » » No. 3 . .	» »	11
18. Universitatea.	» »	50
19. Internatul facultății de Teologie . .	» »	33
20. Laboratorul de chimie organică . .	» »	20
21. Muzeul de anatomie	» »	14
22. Laboratorul de chirurgie operatore.	» »	5
23. Inst. de chirurgie și anat. operat. .	» »	11
24. Școala de belle arte	» »	11
25. Sucursala Școlii de belle arte . . .	» »	5
26. Asilul «Elena Dămna» sect. Normală	» »	88
27. » » » Profes. .	» »	120
28. Conservatorul de muzică	» »	16
29. Biblioteca centrală	» »	6
30. Muzeul de antichități	» »	6
31. » geologic	» »	6
32. » zoologic	» »	6
33. Institutul botanic	» »	20
34. » fiziologic	» »	20
35. » de petrografie și mineral.	» »	7
36. Laboratorul de morfologie	» »	7
37. Arhivele Statului	» »	10
38. Localul ministerului	» »	35
39. Școala de Menagiū	» »	10
40. Laboratorul de himie medicală . .	» »	10
41. » » » farmaceutică .	» »	3
42. Lab. de chimie anal. a șc. de farm.	» »	5
43. » » botanică medicală	» »	4
44. Școala de arhitectură	» »	6
45. Metropolia	» »	30
46. Institutul de ginecologie	» »	16
47. Gimnasiul de aplicație	» »	6
48. Seminarul pedagogic universitar . .	» »	